

regnskabet, der viser Statskassens virkelige Indtægter og Udgifter, Tilgodehavende og Skyld samt Beholdninger osv. — Forslaget til § 6 gaar ud paa, at „Bedtegninger“ skal forandres til „Antegninger, Besvarelser og Bedtegninger, hvorved disse sættes samlede for hver Post“. Sen vil altsaa komme til at lyde saaledes: „Statsrevisionen har at besørge Trykningen af det i foregaaende § 5 omtalte Udtog, saavel som af Revisionsberetningen og samtlige Antegninger, Besvarelser og Bedtegninger, hvorved disse sættes samlede for hver Post“. Man har deels gjort denne Forandring for Tydelighed og deels for Nemheds Skyld; thi naar man, som tidligere var Tilfældet, først aftrykte samtlige Antegninger, derefter samtlige Besvarelser og til sidst samtlige Bedtegninger, saa skulde den, der vilde søge Forhandlingen om hver enkelt Post for sig, slaae op paa 3 forskellige Steder i den trykte Beretning, hvorimod det vil være meget lettere at overse, naar for hver Post Antegninger, Besvarelser og Bedtegninger findes paa samme Sted. Det første Punktum i § 8 foreslaaes noget forandret, idet der, saaledes som det nu er affattet, efter Udvalgets Formening savnes adskillige reglementariske Bestemmelser. Man har derfor foreslaaet, at det skal lyde saaledes: „Statsrevisorerne afholde idetmindste een Samling hver Maaned og ellers, naar Formanden finder det fornødent, eller 2 Statsrevisorer forlange det. Ingen endelig Beslutning kan tages, uden at samtlige Statsrevisorer have været tilstede til Møde og idetmindste 3 af dem ere tilstede.“ — Det er disse forskellige Forandringer, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae.

Fischer: Jeg kunde have ønsket enkelte Forandringer i de foreslaaede Paragrapher, men da jo som bekendt denne Sag maa forhandles paa en eiendommelig Maade, idet der er nedsat et Fællesudvalg af dette Things og Landstingets Medlemmer, saa har jeg ikke villet stille noget Endringsforslag; jeg skal derimod tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger til nogle af Paragrapherne og henstille dem til det ærede Udvalgs velvillige Overveelse, da jeg antager, at Udvalget, eftersom der overhovedet skal stilles Endringer, vil have et Møde inden næste Forhandling af Sa-

gen. I § 2 er der saaledes gjort den Afvigelse fra hvad der tidligere var fastsat, at Medlemmerne af Statsrevisionen kunde fordele Arbejdet mellem sig, saaledes at kun een Revisor gennemgaaer hver enkelt Deel. Jeg troer, at det vilde have været heldigere, om man var gaaet den modsatte Vej og havde paalagt Revisorerne alle i Forening at gennemgaae det hele Regnskab og derefter at udsærdige Antegninger. Jeg antager, at den rette Fremgangsmaade derefter vilde være den, at een af dem paatog sig det Arbejde at gøre Udkast til alle Antegningerne, thi derved vilde paa den heldigste Maade være sikket Eenhed i det hele Arbejde. Den naturligeste Forretningsgang for Statsrevisorerne troer jeg nemlig vilde være den, som finder Sted i Udvalget, hvor man debatterer Sagen og dernæst overgiver til Een at gøre Udkast til en Betænkning og efterat dette Udkast er tilstede, forhandler om den omkvæstionerede Ting. Dette skulde jeg altsaa henstille som det første Punkt.

Det hedder noget nede i Paragraphen: „Efterat dette Udkast i 8 Dage har været udlagt i Samlingsværkstedet til Eftersyn for de øvrige Statsrevisorer o. s. v.“ Efter dette skal altsaa et Udkast, som er gjort af en enkelt Revisor, foreligge i 8 Dage. Dersom det nu er et Udkast til kun en enkelt Antegning, saa behøver det ikke at ligge i 8 Dage, men det kunde endda være det samme; fremkommer derimod Udkast paa eengang til Antegninger for et heelt Ministerium eller maastee for to Revisorer til to større Assnit, saa er 8 Dage aabenbart for lidt, saa ville de Øvrige, som skulle gøre sig bekendte med Udkastene, see sig i den Nødvendighed enten at overtræde Forretningsordenen ved at lade det ligge længere end 8 Dage, eller ogsaa opoffre det tilbørlige Gjenemsyn af Sagen. Man vilde vel vælge det Sidste som det, hvorved Sagen Intet led, men det Heldigste vilde være, at man lod denne Bestemmelse aldeles udgaae og lod Revisorerne selv afgjøre efter Sagens Bessaffenhed, hvorlænge den behøvede at foreligge, forat Bedkommende kunne gøre sig fuldstændig bekendte med Sagen.

I § 4 staaer i Slutningen af første Assnit, at Antegningerne skulle være indsendte saa be-